

כסדי שבה, נערכו בחופשת הקיץ קורסי דאיה במסגרת מחנות מרוכזים. רסים היו מיועדים לדואים מתחילים, מתוך כוונה לאפשר להם להגיע סת סרלו בתקופה קצרה. בהתאם לעקרון זה נערכו המחנות באזורים, בהם מתקיימת פעילות שוטפת במשך השנה. לדיון מיוחד ראוי מחנה הדאיה ה עטרות, ירושלים. ללא ספק, ניתן לומר כי זו הפעם הראשונה אחר ח אלפים בו חגו דאונים נשמי האזור. בקוה כי בעתיד יהפך ספורט יה לתופעה של קבע באזור.

להלן דו"ח מסכם על מחנות הדאיה.

מחניים

1. בתאריכים 31.7.69 - 21 קיימנו בשדה בן יעקב נמחניים, מחנה דאיה למתחילים. במחנה השתתפו כ-25 חברי משקים בסנינה.
2. לצורך קיום המחנה השתמשנו בדאונים מסוג - קירבי קדט וסקיילרק 2.
3. במסגרת המחנה נוצעו 526 טיסות, רובן ככולן טיסות הדרכה לחניכים.
4. 5 חניכים ביצעו במסגרת מחנה זה טיסת יחיד ראשונה בדאון.
5. כל ההדרכה נוצעה ע"י המדריכים: חנן אזרח וגור דוד.
6. לא בתקלבו בשום בעיות מנהלתיות או מבצעיות, הפעילות היתה ברובה וברצוננו להודות על כך לפקח הטיסה המקומי שעשה ככל אשר ביכולתו להקל עלינו ולעזור לנו.
7. שדה בן יעקב נמצא מתאים לפעילות דאיה, הן למתחילים והן לפעילות מתקדמת, ואנו תקוה שבעתיד הקרוב יוקם שם סניף קבע.

עטרות - ירושלים

1. בתאריכים 28.8.69 - 3, נצענו מחנה דאיה מרוכז לחניכים בשדה עטרות בירושלים. במחנה השתתפו - 39 חניכים, רובם חברי ק.ה.ל. בסניף ירושלים.
2. במסגרת המחנה נצענו 1051 טיסות בדאונים מסוג - קירבי קדט ופריפקט.
3. במסגרת מחנה זה ביצעו 11 חניכים - טיסת יחיד ראשונה בדאון.
4. מרבית ההדרכה ככולה נוצעה ע"י המדריכים: חנן אזרח וגור דוד.

6. השדה נמצא מתאים לבצוע פעילות דאיה - למתחילים במיוחד.

ס כ ו ם

סה"כ נוצעו נתאריכים 28.8.69 - 21.7, 1577 טיסות בדאונים, כולן בגרירת מכוננית. במסגרת מחנות אלה ביצעו 16 חניכים טיסת יחיד ראשונה בדאון, חלקם הועברו לדאיה על דאון מתקדם יותר מסוג פריפקט. עלינו לציין שבשנה זו לא נתקלנו בשום בעיות מקצועיות ובעיות אחזקה והמחנות התנהלו בצורה הטובה ביותר.

גור דוד

מרכז מחנות דאיה

*

מי אמר שלדואים אין הומור? המעיין בקטע הבא, בוודאי ישנה מיד את דעתו בנדון.
אחד מהקוריוזים של קורסי הדאיה - עונש שניתן לחניך אחרי נחיתה כנדה...

חיבור על הנוסא: למה אסור לשבור למדריך דאיה את האזור עליו הוא יושב. גורמים ואמצעי מביעה.

עלי לויין (קורס 1).

לבעיה זו אספקטים אחדים בהתאם לתפקודיו השונים של מדריך דאיה. להלן נבחן כמה מן התפקודים הנ"ל ונאמצעותם נבסה להגיע לידי המסקנות שהן מסרת החיבור.

מדריך דאיה הוא קודם כל אדם (?) ובהתאם לחוק העותומני צפוי אדם הגורם לחבלה גופנית או להריגה לעונש מאסר עד 7 שנים. אין ספק שעונדה זו בלבד מורידה את מידת הכדאיות לאפס.

(המשך מעמ' 29)

מדריך הדאיה יהיה קרוב לודאי ישראלי וביצוע החבלה בחלק גופו האחורי הנ"ל יביא באופן ישיר להקטנת הפוטנציאל האנושי במדינת-ישראל. אין להתעלם מן האספקט הדמוגרפי והוא שבחור אדם בעל חלק אחורי פגום יקשה על מדריך הדאיה להתחנך בקלות ואפילו יתחנך יתכן מאד שלא יוכל למלא את חובתו הבסיסית.

פגיעה מן הסוג הנזכר תביא לפגיעה רצינית כספורט הדאיה בארץ. ראשית, ירד לסמיון כוח הדרכה שיכול היה בתנאים רגילים להדריך מאות איש ולקרנם לדאיה. תהיה גם פגיעה עקיפה במורל הדואים שלא לדבר על אלה שיצטרפו להביא אשור מן ההורים בשנה הבאה.

א. התאונה תארע בירושלים תווצרנה שתי בעיות: א. קרוב לודאי 4- הקורסים הראשונים בירושלים יהיו גם הקורסים האחרונים באזור. ב. שדה התעופה בירושלים ירדס שוב לאחר שהקורסים הפיחו בו מעט חיים.

להלן נסקרו הגורמים המרכזיים המסבירים למה לא כדאי לשבור למדריך דאיה את הישבן. הדרך למנוע מקרה זה: לבשת לנחיתה מגובה 150-200 רגל מול אמצע המסלול. לצלול במהירות 50 עד גובה מטר. בגובה זה לאזן סטיק ולשמור על מצב ציפה בערך במהירות 35. הדאון שוקע לבד והציפה נמשכת בגובה של כמה עשרות ס"מ. כשהגלגל נוגע בקרקע ממשיכים עליו כמה מטרים ואז דוחפים סטיק כדי לעצור.

הפואנסה העקרית היא לשמור את הצלילה והציפה בעדינות מירבית. צריך גם לזכור כי בגובה נמוך אין השפעות משניות והדאון מגיב לאט יותר.

כותב שורות אלה מקוה בכנות שלא ישבר אף חלק מגופו של מדריך דאיה כלשהו וביחוד לא של דדי שהקדיש חודש מזמנו ואת מיטב מרצו כדי להביא לירושלים את ספורט הדאיה.

*

מה היא חשיבותם היחסית של החושים בהוראת כשירות?

בניח, שנבוקר לפני לכתך לבית הספר, מספרת לך אמך, שברז המים החמים שבכיור דולף, עצל מכדי לעשות את המלאכה נמו ידיך, מסביר אתה לה, ישוב על כסאך, כיצד מחליפים את הדיסקית.

הרי שמוש בחוש אחד: ש מ י ע ה.

התוצאה: בשונך מבית הספר תמצא, שהברז עודנו דולף.

אמנם הטבת להסביר, אך משהחלה אמך במלאכה, דומה שלא זכרה בדיוק כיצד יש לעשותה. הפעם אתה מחליף את הדיסקית בעצמך ומסביר כל שלב ושלב, ואילו היא מתבוננת, למען תדע להחליפה אם תתקלקל שנית.

הרי שמוש בשני חושים: ש מ י ע ה + ר א י ה.

התוצאה: למחרת כשתחזור מבית הספר תמצא שברז המים הקרים דולף.

מדוע לא תיקנה אותו אמך? אמנם היא הצליחה יפה עד שפורק למחצה.

אך כאן לא ידעה כיצד יש לפתוח אותו בורג קטן. הפעם כשאתה מחליף את הדיסקית של ברז המים החמים תוך הצגה והסבר כל שלב ושלב, ה י א ח ו ז ר ת ע ל כ ל פ ע ו ל ה ב ב ר ז ה מ י מ ה ק ר י מ.

הרי שמוש בשלושה חושים: ש מ י ע ה + ר א י ה + מ י ש ו ש.

מכאן ואילך חסל סדר בעויות. עכשו תוכל לקנות לה תריסר

דיסקיות ותדע כי נעת צורך, תוכל לבצע התיקון ללא עזרתך.

* * *

מוסר ההשכל של ספור זה הוא, שאין אתה יכול ללמוד כשירות אלא

ע"י עשייה. איש לא למד מעולם לרכב על אופניים מתוך עיון בספר או

שמיעת הרצאות על רכיבת אופניים. אין להרחיב את הדבור אלא באם יש

צורך בו לשם מתן הסבר מפני מה יש ללמוד את הכשירות, ובשביל להעמידם,

אם יש צורך בכך, על מנגנונה של הכשירות עצמה. מכאן ואילך, מן הדין

שלא תהיה עוד כל הרצאה. יש להדגים בפני החניכים את עיקר הפעולה.

ערכו של המדריך בהוראת כצוע ובניה ביתן להימדד, לא לפי רבוי דבורו

אלא לפי מעוטו.